

Sognecommune, men een for den hele samlede Forligskreds, og altsaa er det i grunden ogsaa kun efter en Enkeltis eller enkelte Delegeredes anbefaling, at Valget skeer. Det er meget muligt, at den, der vælges, netop kun kjendes af et ringe Fleertal af de Delegerede; jeg vil f. Ex. forudsætte, at den Kreds, hvorom der er Spørgsmaal, er sammensat af 15 Sogne, og at der bringes paa Valg 4—5 Personer til Forligsmæglere; hvis der nu kun møder 5 Delegerede, saa er Pluraliteten 4, og den, der da vælges med 4 Stemmer, kan maaskee være ganske ubekjendt for de andre 11 Delegerede; det er i alt Fald muligt, at et saadant Valg kan finde Sted, og der er det saa ikkun Fjeres, altsaa de Enkeltes Mening, der gjør Udslaget. — Der er dernæst anført, at det var ønskeligt, at Valget foretoges saa nær og saa umiddelbart som muligt af dem, om hvis Anliggender der var Spørgsmaal. Ja, det er den urigtige Forudsætning, man i hele denne Sag er gaaet ud fra, at man betragter Forligsinstitutionen som en blot lokal Institution, som Noget, der alene berører den Kredses Interesse, for hvilken Valget er skeet; men det er ingenlunde Tilfældet. Forligsinstitutionen er ikke nogen lokal eller communal Institution, den er en Statsinstitution; den skal nemlig ikke blot varetage de enkelte Personers Interesse, som boe i Distriktet, men mange Gange ogsaa Andres Interesser. Det er ofte, at det træffer, at en Mand udenfor Kredsen har Sag med en Mand i Kredsen, — den Indlagede maa altid boe i Kredsen, men Klageren hører ikke altid til Kredsen — saa heraf sees det, at hele denne Institution ikke er en Institution, der alene vedkommer de enkelte Personers Interesser i den paagældende Kreds, men den kan ogsaa vedkomme Andres, og derfor troer jeg, at det er meget heldigt, at ikke blot Delegerede fra selve Kredsen, men ogsaa Andre, faae Stemme med ved Valget af Forligscommissairer, og det skeer netop ved, at de vælges af Amtsraadet. — Dernæst er det udhævet af den ærede Ordfører, at den Omstændighed, at det overdrages Delegerede fra Sognestanderstaberne at foretage dette Valg, hæver Betydningen af Sognestanderstaberne. Det kan

jeg nu slet ikke indsee; hvorledes kan det hæve Betydningen af Sognestanderstaberne, at de faae Lov til at vælge Delegerede, som atter skulle vælge Forligscommissairer? — Det kan jeg, som sagt, slet ikke indsee.

Naar der nu saaledes ikke kan anføres nogen gyldig Grund for, at Valget ved Delegerede fra Sognestanderstaberne vil være heldigere end et Valg, foretaget af Amtsraadet, men der endog kan anføres vægtige Grunde for det Modsatte, og naar jeg har denne Overbeviisning, saa vil det høitærede Thing ikke kunne fortænke mig i, at jeg holder paa denne Overbeviisning og maa bestemt erklære, at jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa den Anskuelse, som er udtalt af den ærede Ordfører. Jeg finder i den Grad Betænknelighed ved at gaae ind derpaa, at jeg ikke vil kunne tilraade Hs. Majestæt Kongen at sanctionere denne Lov, dersom den vedtages saaledes som den er kommen fra det andet Thing. Den Lædents, der flere Gange har viist sig til at inddrage Sognestanderstaberne i Sager, som ligge ganske udenfor deres Sphære, og den Lædents til, som det hedder i Betænkningen, „at forøge Fordringerne til Valgsvæsenet“, er af en saa forfæstelig Natur, at Regjeringen troer bestemt at burde møde den. Jeg finder saameget mindre Betænknelighed ved saaledes muligen at forhindre en Lov, der ogsaa efter min Overbeviisning indeholder mange hensigtsmæssige Bestemmelser, naar jeg tager Hensyn til Regjeringens Stilling i det Hele til denne Sag. Regjeringen erkjender ikke, at der er nogen paatrængende Nødvendighed eller nogen Trang til en Lov som denne, og Regjeringen er ikke uopfordret, af egen Drift, fremkommen med denne Lov; det er kun efter et i det andet Thing udtalt Ønske, at Regjeringen er fremkommen med den. Regjeringen troer, at om ogsaa denne Lov ikke bliver vedtaget, vil Forligsvæsenet desuagtet kunne fyldestgjøre sit Diemed; Regjeringen vil derfor ikke befinde sig i nogen Forlegenhed, om denne Lov ikke bliver vedtagen. Det er af den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Thalbiher) yttret, at han fandt saameget mindre Betænknelighed ved at stemme for Loven, som